

тѣхъ, били добри и правили добро на човѣцитѣ, (слънцето, топлиѣ дъждове и вѣтрове), други били зли (буритѣ, землетръситѣ) и правели пакости. За да възблагодарятъ на добритѣ и да се избавятъ отъ пакостъта на злитѣ, човѣцитѣ започнали да имъ се *молятъ*. За това тѣ въ града или извънъ него, но на сигурно мѣсто, правили храмове, дето поставяли образитѣ на боговетѣ (идоли), за да имъ се молятъ и покланятъ.

Особени човѣци се явили, които нареждали храмоветѣ, молбитѣ и жъртвоприношенията; тѣ каз-

Рисунка на мамонтъ въ пещера.

вали, че познавали волята на боговетѣ. Тѣ били наречени *жреци*.

Явила се нужда и да забележаватъ на нѣщо, за да не забравятъ, станалитѣ нѣкога боеве, случки, събития, та за това пѣкъ измислили *писмото*. Отъ начало казвали, че писмото било дадено отъ боговетѣ. Жрецитѣ го криели въ храмоветѣ, въ кулитѣ и скривалищата.

Човѣкъ ималъ винаги страхъ и голѣма почитъ къмъ бацитѣ и дѣдитѣ, умрелитѣ силни и прочути прадѣди. За това богатитѣ, а особено царетѣ, зидали голѣми гробници, въ които запазвали тѣлото на